

1982

SLOVENSKI ETNOGRAFSKI MUZEJ

K E.01 A.11.02

SEM

1982

020180397

COBISS •

A V S T R A L S K O S O D O B N O L O N Č A R S T V O

Zbornica za umetno obrt pri Avstralski vladi in Ministrstvo za zunanje zadeve predstavljata to prvo razstavo avstralskega lončarstva v Evropi.

Mary Richey, ki najboljše pozna in že dolgo let preučuje zapletenost in zgodovino te obrti ter dela lončarskih mojstrov, je pripravila izbor lončarskih izdelkov. Razstava sodobnega lončarstva zajema obdobje štirih desetletij. Kaže predvsem splošen pregled lončarske dejavnosti, ki jo razvijajo in izpopolnjujejo lončarski mojstri v svojih delavnicah. Teme teh izdelkov so precej različne, prav tako stili in tehnike. Posebno zanimive so barve, materialna sestava in postopki. Vzorci, oblike in poslikave imajo osebni in družbeni poudarek. Splošno kažejo ti sodobni lončarski izdelki na eni strani uporabne predmete, na drugi strani pa okrasne izdelke.

ZGODOVINSKA POROČILA

J o y c e W a r r e n

Avstralija je postala leta 1788 kaznjska kolonija, pravzaprav nekako odlagališče množice nezaželenih zapornikov iz britanskih ječ, ki so jih čuvali vojaki, nezadovoljni, ker so bili tako daleč na tujem. Začetek izdelovanja avstralske lončevine postavlja mo prav v to težko in neurejeno obdobje. Razvoj kolonialnih kulturnih dejavnosti pa je dobil širšo razsežnost, ko so se začeli naseljevati prvi svobodni naseljenci, ko je že uspevalo poljedelstvo in živinoreja, in, ko je začelo naraščati zanimanje za zlato in mineralno bogastvo ter za industrijski razvoj.

V Avstraliji so bili že od vsega začetka dani na vseh področjih osnovni pogoji za razvoj raznih dejavnosti in to zaradi pionirstva, hrabrosti, poguma, podjetnega in potrpežljivega raziskovanja ter poskušanja. Za začetek tega obdobja so značilna neuspela prizadevanja in težko pridobljeni uspehi. Razvoj industrijskega in obrtnega lončarstva ni bil nobena izjema. Avstralija je ena maloštevilnih dežel, kjer je lončar moral opravljati svoje delo, ne da bi prej kakorkoli poznal material v svojem okolju.

Avstralska nomadska ljudstva niso poznala lončarstva na tej celini, zato so morali novi naseljenci najprej preizkusiti nepoznano glino v svojem kraju, da so se z njo oskrbeli za izgradnjo nove kolonije in za domače potrebe.

Prvi znani izučeni lončar, Samuel Skinner, je prišel leta 1801 v Sydney, v središče kolonije Novega Južnega Walesa, ker je spremljal svojo obsojeno ženo. Ta lončar je znan le iz poročil (umrl leta 1807), kajti ni bilo mogoče datirati in dognati nobenega njegovih lončarskih izdelkov. Leta 1861 je avstralska lončarska dejavnost dosegla tako raven, da so lahko izbrali določeno število lončarskih izdelkov in jih leta 1862 poslali v London na mednarodno razstavo.

Leta 1819 sta prišla dva še boljše izučena lončarja iz angleških staffordshirskih lončarskih delavnic. Oba sta bila obsojenca, vendar so jima dovolili, da ustanovita lončarsko delavnico v Sydneyu, ki je obratovala do leta 1844.

Okrog leta 1850 se je naselil nemški lončar Fritsch v koloniji Viktorija, ki je imela že tedaj več opekarn za opeko in cevi ter nahajališča z odlično glino. Izdeloval je lončevino v nemškem stilu in jo solno loščil. V starih poročilih sta omenjena dva lončarja, ki sta se ukvarjala z lončarsko obrtjo v 1840 letih v koloniji na jugu Avstralije. O lončarski obrti na Tasmaniji so ohranjena poročila že iz leta 1816, čeprav so bili ugotovljeni najstarejši tovrstni izdelki šele leta 1830. Izdelal jih je James Sherwin.

V prvi polovici 19. stoletja so avstralski lončarji izdelovali predvsem izdelke za osnovne potrebe kolonij: opeko, cevi, strešnike, solno loščene in neloščene vrče, steklenice in preproste uporabne domače predmete. "Boljšo" lončevino so v celoti uvažali, tovrstne "okrasne" ali "umetniške" izdelke so le deloma uvažali, nekaj pa so jih izdelovali v omenjeni količini lončarji "priložnostno" in "zasebno" v prostem času, žgali pa so jih v delavnicah.

Proti koncu 19. stoletja je bilo nekaj poskusov, da bi izdelovali boljšo namizno in okrasno lončevino, ko so vodstva lončarskih delavnic strmela za izboljšanje in dvig ravni domače lončarske proizvodnje. Vendar v vseh znanih primerih je imela javnost predsodke do uvožene lončevine in porcelana, obenem pa je bila zoper domače izdelke, posledica tega so bili potem neuspehi takih tveganj. V lončarskih delavnicah v Lithgowu, okrog 100 milj zahodno od Sydneya, na ozemlju z bogatimi nahajališči premoga in glin, je v letih 1879-1881 izdeloval staffordshirski lončar, James Silcock občudovano namizno in okrasno lončevino. Izvrstni in kakovostni lončarski izdelki Jamesa Silcocka, ki jih je oblikoval z novo belo glino, so naredili močan vtis na njegove predstojnike in pomembne može, ko so ga obiskovali. Prosili so ga, da dela karkoli mu ugaja, izbrali so tudi izdelke in te poslali leta 1879 na mednarodno razstavo v Sydney. Kakor je zapisal Silcock v svojem dnevniku, je bil sam prvi lončar, ki je uporabil lošče (uvozil jih je iz Anglije) za uporabo in okrasno lončevino v Avstraliji.

Vendar pa se je tako dobro razvita lončarska dejavnost končala, ko je lončar odšel iz Lithgowa, ker so mu v lončarski delavnici v Maitlandu, sto milj severno od Sydneya, obljubili višjo plačo. Drugi vzrok, da niso začeli s proizvodnjo visoko kakovostne lončevine, je bil ukrep vlade o "prosti trgovini", ki je omogočil evropskim trgovcem uvažati poceni viške lončarskih izdelkov na razvijajoče avstralsko tržišče.

Poročilo, ki je govorilo o razvoju lončarstva v južni Avstraliji, Quenslandu na Tasmaniji, je enako veljalo tudi za koloniji Viktorijo in Novi Južni Wales. Neloščeno in solno loščeno lončevino so izdelovali za industrijske in splošne potrebe. Vse te zgodnje lončarske primerke uvrščamo v kategorijo "trgovskega blaga", kakor je bila proizvodnja tudi usmerjena, vendar pa so bila odlična obrtniška dela prav tako odvisna od popraševanja na tržišču.

V 19. stoletju so v vseh kolonijah izdelovali mnogo uporabnih lončarskih izdelkov, oblikovali so jih na lončarskem kolesu ali po kalupih, ki so jih sami izdelali, ali pa so neposredno posnemali trgovsko lončevino iz Anglije. Proti koncu stoletja so lončarske izdelke iz Lithgowa imenovali "Rockingham", ki pa niso imeli nobene zveze z izvirnimi istoimenskimi angleškimi izdelki, bili so le oblikovani po novem rokoko stilu na podlagi srebrnine iz 18. stoletja. Druga vrsta lončarskih izdelkov z imenom "majolika" je predstavljala posode za kruh, vrče in cvetlične lončke; tu in tam so bili ti izdelki reliefno okrašeni z avstralskimi cveticami in živalmi. V tem času so tudi podjetja v Angliji, na primer Royal Doulton, upoštevala v svoji proizvodnji izdelkov za avstralsko tržišče, da so bili poslikani z motivi z avstralsko floro, favno in pokrajino. Primer avstralske "majolike" kaže zvonec za pokrivanje sira, izdelan v Lithgowu v 80 letih naše dobe. Ta izdelek krasi motiv avstralske cvetice, ki je podobna evropski planiki.

V zadnjih dveh desetletjih tega stoletja se je pojavil avstralski patriotizem in je zajemal v nekaterih predelih evropskega duha prvih naseljencev. Ker je nastalo tako močno zanimanje za avstralske domače rastlinske oblike kot okrasne motive, je bilo razumljivo, da so začeli izdajati knjige o teh vzorcih kot učbenike, ki so jih uporabljali študentje na obrtnih šolah.

Medtem je poslikavanje okrasnega emajla na površine uvožene bele prstene lončevine in porcelana postalo hobi delo, in so nekateri poslikovalci teh okraskov dosegli kar precej visoko kakovost. Primerki z motivi evropske in avstralske flore, ki so bili dosedaj odrinjeni po družinskih vitrinah, so postali zelo iskani predmeti za zbiralce.

DVAJSETO STOLETJE

Lončarski izdelki iz 20. stoletja kažejo dva poglavitna stila. Prvi je nastal pred drugo svetovno vojno (1900-1940), drugi pa se je začel razvijati od konca druge svetovne vojne in se oblikuje še danes. Četrto desetletje s kulturno prekinitvijo med drugo svetovno vojno, lahko smatramo kot razmejitvev, ko so pogledi, stvaritve in tehnike v lončarstvu močno spremenile smer.

Pred letom 1940 so se še v veliki meri ravnali po estetskih merilih, ki so veljala za glino, lošče in lončarske stvaritve evropskih trgovskih industrijskih izdelkov in okrasne lončevine iz poznega 19. stoletja in iz prvih let 20. stoletja. Od časa do časa so na estetiko vplivale stilistične smeri, na primer Art Nouveau, teme iz Bližnjega in Daljnega vzhoda, kasneje tudi motivi in oblike Art Deco. Hkrati pa so se nenehno nadaljevali poskusi, da bi zamenjali površinsko ploskev izdelka z bolj nacionalno navdahnjeno domačo avstralsko ikonografijo. Okraski, oblikovani po avstralskih motivih, so pripadali dvema vrstama. Prva je kazala naturalistično evropeizirano izvedbo, druga pa zavestno pretiravanje zunanje oblike, na katero je pogosto vplivalo slikarstvo avstralskih staroselcev na drevesno lubje in na skalnate površine. Primerki obeh vrst so danes zbrani kot dragocena ljudska sporočila v zgodovini avstralske kulture. Avstralci so si tudi prizadevali, da prekinejo s kolonialnimi zvezami, kar je bilo leta 1901 mirno in politično urejeno, ko je dežela postala neodvisna. Od tedaj

dalje do konca 1930-tih let, so bili mnogi poskusi, da bi za lončarske izdelke dobili trajno ikonografijo, bi imeli za posledico v najboljšem primeru izraz svežega gledanja in ustvarjalne sposobnosti, v najslabšem primeru pa nacionalni kič.

Konec 19. stoletja so potrebo po narodni kulturni identiteti deloma dosegli v slikarstvu s prenovljenim pogledom slikarjev avstralskega pejzaža. V začetku 20. stoletja so se mnogi lončarji, ki so se prvotno šolali kot umetniki, seznanili s tem novim stilom. Zato je razumljivo, da se je njihovo ustvarjalno poudarjanje avstralske ikonografije pogosto usmerjalo na površinske poslikave in v iskanje nacionalnih posebnosti.

V lončarskih delavnicah so se kazale potrebe po medsebojni pomoči, zato so po vseh državah z združenimi napori izoblikovali umetniška, obrtna in lončarska društva. Od leta 1906 so stalno prirejali razstave, ki naj bi pomagale, da bi ljudje sprejeli domače lončarske izdelke.

Najbolj pomembna in razburljiva dogajanja so se razvijala v lončarskih delavnicah za kulisami. Pogumno in vztrajno so nadaljevali poskuse in potrpežljivo preizkušali rudnine te celine za lončarske izdelke. Soočeni z nepreizkušenimi materiali v svojih krajih, ali s tistimi, ki so bili že znani, toda prirejeni le potrebam industrije, so bili avstralski lončarji pionirji na svojem področju.

V prvi polovici tega stoletja so bili lončarji samouki, nekateri so se učili le na občasnih tečajih, drugi so se šolali v slikarskih in strokovnih šolah in tudi v zasebnih delavnicah. Nekateri lončarji so delali kdaj pa kdaj kot risarji in poslikovalci lončarskih izdelkov za prodajo, toda večina jih je delala v svojih delavnicah. "Umetniški" lončarski izdelki za prodajo, narejeni v času od leta 1920 do 1940, so bili standardnih

oblik, ki so jih naknadno ročno rezljali, okrasili z reliefnimi vzorci in poslikali z barvili nad in pod loščem. Stalno so tudi popraševali po izdelkih, ki so bili okrašeni z motivi avstralske flore in favne. Iz Anglije so predvsem uvažali lošče in ti so izražali splošen ljudski okus bleščeče Art Deco v modri, rjavi in zeleni barvi. Taki lončarski izdelki so tudi sedaj zbrani v Galerijah in v muzejih kot zgodovinska sporočila.

V letih od 1920 do 1950 je bilo znanih že nekaj delavnic, v katerih so lončarji žgali izdelke do temperatur, ki jih potrebuje kamnina. Vendar pa so bili prvi mojstri, ki so pravilno ocenjevali lepo kamnito keramiko Sung in porcelan z Daljnega vzhoda, tradicionalno vaško lončarstvo in posode za čajni obred: Harold Hughan iz Viktorije, Peter Rushforth in Ivan Mc Meekin iz Novega Južnega Walesa. Po drugi svetovni vojni so prav ti predstavili, preizkusili in razširili med ljudstvo estetsko mišljenje Bernarda Leacha in Shoji Hamade. V Avstraliji in tudi v drugih deželah se je na mah vzbudilo zanimanje za ročno oblikovane lončarske izdelke. Med oblikovalci dobimo take, ki se le občasno ukvarjajo z lončarsko obrtjo, in druge, ki so s tem polno zaposleni in so že dosegli narodne in mednarodne nagrade ter priznanja. V zadnjih dvajsetih letih so se na odličnih strokovnih šolah v Avstraliji mnogi izučili lončarske obrti.

Po letu 1950 je pomembno vplivala na lončarsko obrt knjiga Bernarda Leacha z naslovom: "Potter's Book"; postala je učbenik za lončarje in študente, kajti avtor je obširno pisal o zgodovini, lepoti in tehniki v lončarstvu. Upošteval je tudi Soetsu Yanagija in njegov poudarek za estetiko lončarskih izdelkov.

Te bistvene lepotne značilnosti najdemo na kamnitih velikih posodah Harolda Hughana in na izdelkih umirjenih oblik Petra Rushfortha. Rushforth je o estetiki predaval študentom, ko je vodil oddelek za lončarstvo na šoli za ljudsko umetnost (National Art School) v Sydneyu. Najbolj pomembni avstralski lončar na področju pionirskih raziskav gline in lošča pa je Ivan Mc Meekin. Najprej je študiral v Angliji pri Michaelu Cardewu, ki je bil prvi študent Bernarda Leacha, v Avstralijo pa se je vrnil leta 1952 in postavil temelj lončarstvu v Sturtških delavnicah (Sturt Craft Workshops) v Mittagongu, v Novem Južnem Walesu. Našel in raziskal je osnovne rudnine, ki jih v lončarstvu še vedno uporabljajo. Izdeloval je odlično porcelansko kamnito keramiko Sung, postavil je tudi visoko kakovostna merila, ki so jih v Avstraliji upoštevali pri ročno oblikovani domači lončevini, kar je bil uspeh njegove ustvarjalne proizvodnje v Sturtu. Njegovi seladon lošči so enkratni.

Čeprav se današnji avstralski sodobni lončarji še temeljito ukvarjajo z obvladanjem domačih materialov, vendar nenehno upoštevajo tudi mednarodni umetniški razvoj, posebno razvoj v Ameriki, Angliji in na Japonskem. Avstralski domači motivi tako zavestno ali naivno iskan kot pred 50 leti. Morda se torej avstralski stil postopno razvija iz mešanice osnovnih družbenih in miljejskih vplivov ter iz estetske rahločutnosti, ki izvira iz temeljitega znanja o domačih materialih.

K A T A L O G

STEPHEN BENWELL

- 1- Keramika, kamnina, ročno oblikovana, okras pod loščem, železov oksid, kobalt karbonat in manganov dioksid, dolomitski lošč.
- 2- Keramika, kamnina, ročno oblikovana, okras pod loščem, železov oksid, kobalt karbonat in manganov dioksid, dolomitski lošč.

"Na moje delo vplivajo razni stili; ročno oblikujem zato, ker lahko svobodneje obdelujem material. Pogosto kaže en sam izdelek mešanico stilov."

OLIVE BISHOP

- 3- "Civilist", stenska keramika, žgana pod nizko temperaturo.
- 4- "Operi in se vojskuj", stenska keramika, žgana pod nizko temperaturo.

JOAN CAMBELL

5-6 Obliki iz gline.

7-8 Obliki iz gline.

"Oblikujem tisto, kar vidim okrog sebe, stvari, ki so v naravi."

GREG DALY

- 9-10 Trebušasto obdelani obliki na lončarskem kolesu, lošč kaolin - Živec (kristalast mineral), redukcijsko žgani v plinski peči do 1300° C.

- 11- Krožnik, razlit in razpršen okras, uporabljen lošč kaolin
- Živec, redukcijsko žgan do 1260° C.

"Moje oblike, ki se začenjajo kot ročno oblikovane posode na lončarskem kolesu, so tolčene in obdelane iz notranjosti."

JOHN DERMER

- 12- Posoda, solni lošč.

"V proizvodnji teh posod si prizadevam doseči visoko kakovost v vsakem posameznem okusu in upoštevam osnovni material - glino."

SUZANNE FORSYTH

- 13- Disk I. bela fajansa, žgana pri nizki temperaturi, foto nanašanje barv s svileno matrico.

14. Disk II. bela fajansa, žgana pri nizki temperaturi tehnika kot pod št. 13.

- 15- Krogla, bela fajansa, žgana pri nizki temperaturi, tehnika kot pod števil. 13.

Keramičarka je tehniko dela povzela po stilu, ki se je razvil v Stoke-on-Trentu v Angliji leta 1975; razstavljeni primerki so začetni poskusi s foto tehniko in umetnimi materiali.

MAREA GAZZARD

- 16- Mingarri V, je oblikovan s spiralno tehniko, žgan je do 1250° C. Razpršen z rdečo na poltekočo glino in žgan. Uporabljen rutil in kobalt oksida na površini, preden je izdelek ponovno žgan.

Mingarri V je eden od 15 kosov v seriji Uluru, ki so bili razstavljeni leta 1979 v Sydneyu. Ta serija je nastajala tri leta. Uluru pomeni območje okrog Ayers Rocka in monolita Olgas v osrednji Avstraliji. V mitologiji prvih avstralskih prebivalcev so posamezni deli teh skalnatih monolitov predstavljali dogodke iz pradavnega sanjskega sveta. Mingarri so majhne Olgas - to so Mingarri miši - ženski totemi.

Posebnost izdelkov te keramičarke so tridimenzionalne oblike, ki kažejo bolj skulpturno kakor lončarsko delo. Ne posveča se tkivu ali okraskom, temveč obdeluje površino z najbolj enostavnimi metodami.

PETER HOOK

17- "Ptič v grmovju" - okrasni predmet, porcelanska prevleka, emajl žgan pri nizki temperaturi, les.

18- "Temnordeča nit sorodstva" - keramična skulptura, fajansa, jeklo, ptičja peresa.

V svojem delu združuje pojem osebnosti, estetike s harmoničnim dožemanjem okolja, zgodovine in tehnologije, kar mu daje vsebinsko za družbeno razlago. Uporablja pa predvsem keramiko kot sredstvo za uresničenje svojih podob.

LORRAINE JENYNS

19- "Džukov cirkus", fajansa, slikanje pod in nad loščem, ročno oblikovan, vtiskovanje.

"Delam z barvo in se ukvarjam s kontrastom tkiva, upoštevam tudi slikovito in pripovedno predstavitev teme. Moja dela niso uporabna. Navdihe dobivam v starodavnih kulturah."

JOHN JOHNSON

- 20- Serija diskov, bela žgana glina, predmeti žgani do 1300° C, potem barvan in brizgan.

Na umetnikovo delo vplivajo priznani svetovni slikarji in kiparji, v zadnjem času pa najbolj motiv zahodnoavstralske pokrajine. Prizadeva si, da bi v svojih delih dosegel čim bolj čisto obliko.

JANET MANSFIELD

- 21- Krožnik, solni lošč, progasta kremenasta prevleka in rutil okras.

- 22- Skleda, solni lošč, kamnina.

- 23- Skleda, solni lošč, kamnina.

VINCENT Mc GRATH

- 24- Skleda, kamnina, obliko poudarja suho-glinasti bakren lošč z odsevom železovega in kobaltovega oksida. Redukcijsko žgana v plinski peči.

- 25- Skleda, kamnina. Suho-glinasti železni lošč, poudarjen s teksturo železovega in bakrenega oksida. Redukcijsko žgana v plinski peči.

Posebnost umetnika so oblike skled, ki jih oplemeniti na notranji strani z napol opisnimi in pojmovnimi idejami.

MILTON MOON

26- Velika skleda, kamnina, redukcijsko žgana.

"Predvsem želim ohraniti oblike tradicionalnega lončarstva. Pogosto že oblike izražajo pokrajinsko občutje, poslikave pa rastline, praproti in cvetje."

BRUCE NUSKE

27- Skulptura, porcelan, nadloščni emajl in blesk; ročno oblikovana, uporabljeno je lončarsko kolo, poslikan in vtisnjen ornament.

"Moja keramika vsebuje prevsem domišljajske podobe in je le okrasni predmet."

ALAN PEASCOD

28- Velik vrč, okrašen z razpršeno na poltekočo glino, črna in rdeča površinska tekstura; redukcijsko žgan do 1250° C.

29- Vrč, zlat lesk s črnosivim in rumenim odsevom.

"Splošno delam v glinasti kamnini, ustvarjam moten lošč in z visoko temperaturo bleščeče oblike. Uporabljam plin, premog in les za žganje izdelkov v pečeh."

CHRISTINE O'LOUGHLIN

30- "Noč", Koketo, črno žgana keramika, izdelana, ko je bila umetnica na Japonskem.

31. "Opazovalec meseca 9", fajansa, porcelan in gumi skulptura; črno žgana in pepelnato loščena, ročno oblikovana.

"V svojih delih skušam pokazati pomen bistvene strukture keramike, kar je glina in žganje predmeta ter lastnosti posebnih oblik iz te sestave."

REG PRESTON

- 32- Četverokotni krožnik, kamnina, razlit lošč.

- 33- Vaza, kamnina, razlit lošč.

- 34- Vrč s pokrovom, kamnina, okrasni lošč.

"Sedaj delam lonce, ki mi ugajajo. Njihove oblike dobivam iz številnih faktorjev kot so npr. sama glina, žganje, oblike drugih takih posod, tudi iz raznih obdobj. Ob večletnem delu sem jih privzel in so že v moji podzavesti. Najboljše zamisli dobivam iz posod, ki sem jih oblikoval po dolgotrajnih poskusih."

PETER RUSHFORTH

- 35- Vrč, kamnina, sivo-zeleni vzorec.

- 36- Skleda, kamnina s pokrovom, modro-sivi vzorec s koncentričnimi modrimi krogi.

"V vseh tridesetih letih lončarskega dela so me najbolj vzpodbujale oblike loncev, svoje izkušnje sem posredoval mnogim študentom; sedaj delam sam..."

BERNARD SAHM

37, 38, 39- Trije keramični stolpiči. Bela fajansa, motni lošč z zlatim leskom, aluminij, akrilik in različno mineralno jedro.

"Moje delo na tej razstavi sporoča vidike spreminjajočih vrednot v današnji družbi."

STEFAN SZÖNYI

40- Temna kamera 1 "Prizor s plaže".

41- Temna kamera 2 "Medvedji izlet".

42. Temna kamera 3 "Živalski orkester".

HIROE SWEN

43. "Gozdni požar 1", bela kamnina, ročno oblikovan izdelek na kolesu, okras: obarvan glinasti oksid.

44- "Nasad 2", bela kamnina, ročno oblikovan izdelek na kolesu, okras: obarvan glinasti oksid.

45- "Pripovedka o drevesih", bela kamnina, ročno obdelan izdelek na kolesu, okras: obarvan glinasti oksid.

"Verjetno je vpliv japonske šole, menim tudi sam, da je potrebno združiti lepoto in uporabo v vseh keramičnih izdelkih, celo skulptura naj bi imela tak pomen."

K E.01 A.11.02

SEM

1982

- 17 -

020180397

COBISS e

JOSEF SZIRER

46- Velika kamnita skleda, barijski motni lošč, žgan z L.P. plinom, redukcijska atmosfera. Okras osnovan kot plazilka Kennedyja.

47- Velika posoda, kamnina, okras ščetka za čiščenje steklenice, barijski lošč, žgan v L.P. plinski redukcijski atmosferi do 1280° C.

MITSUO SHOJI

48- Nima imena; črno žgana in pri visoki temperaturi žgana kamnina s porcelanskim vložkom.

SANDRA TAYLOR

49- "Prizor z otoka", kamnina, ročno oblikovana skulptura.

"Pristop k mojemu delu je zelo oseben. Rada izzivam družbene norme, ki ustvarjajo v delu šegavost; zamenjane svinje in druge živali za ljudi so postavljene v človeške položaje."

PETER TRAVIS

50- "Erotični pejzaž", ovalna skleda, 1976, žgana pri visoki temperaturi, fajansa, ročno oblikovana na kolesu.

Umetnik izdeluje keramiko in tudi izdelke iz vlaken.

SLOVENSKI
ETNOGRAFSKI
MUZEJ
LJUBLJANA